

РЕШЕНИЕ

№ 3135

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **390** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 405 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], депозирана чрез адв. П., срещу предписания, дадени с протокол за извършена проверка № ПР 2134220/18. 10. 2021 г. на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

В жалбата се излагат съображения, че административният акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при неправилно приложение както на материалния, така и на процесуалния закон. Прави се искане за отмяна на дадените предписания.

В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли за отмяна на дадените предписания.

Ответникът по жалбата - Дирекция “Инспекция по труда” - [населено място], се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, като взе предвид становищата на страните, и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 18. 10. 2021 г. по работни места на място на обекта и на 28. 10. 2021 г. по

документи, които са получени по e-mail на Дирекция „Инспекция по труда” П., [населено място], пл. „К.” № 91, Синдикален дом, ет. 6, стая 606, служители на ГД „Инспекция по труда“ – [населено място] извършили проверка по спазване на трудовото законодателство и здравословни и безопасни условия на труд на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от - З. К. Я. – управител, в обект на контрол: Офис за кредити – [населено място], [улица].

При проверката били констатирани следните нарушения:

1. При проверката на място в обекта се установило, че работодателят не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, в нарушение на разпоредбата на чл. 403а, ал. 1 от КТ.

2. Било констатирано, че не е проведен извънреден инструктаж с цел информиране на работещите за риска и прилаганите мерки за защита в предприятието от разпространение на COVID-19, включително за задълженията им относно предпазване от COVID-19, в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд и чл. 16, ал. 1, т. 3 и чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд във връзка със Заповед РД-01-856 от 19. 10. 2021 г. на Министъра на здравеопазването.

3. Било установено още, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор с Б. Б. Х.. Към момента 15:50 часа лицето е заварено да полага труд като „кредитен специалист“ в офиса, находящ се в [населено място], [улица] собственооръчно е декларирало, че работи на определено работно място, с определено работно време срещу възнаграждение. Проверяващите направили извод, че налице нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, извършено на 18. 10. 2021 г.

Предвид това, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ били дадени следните предписания:

1. Работодателят да държи на обекта екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред на разположение на контролните органи, съгласно разпоредбата на чл. 403а, ал. 1 от КТ, със срок на изпълнение на предписанието до 01. 11. 2021 г.

2. Работодателят да организира провеждане на извънреден инструктаж с цел информиране на работещите за риска и прилаганите мерки за защита в предприятието от разпространение на COVID-19, включително за задълженията им относно предпазване от COVID-19, съгласно разпоредбата на чл. 4, и чл. 16, ал. 1, т. 3 и чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, съгласно разпоредбата чл. 16, ал. 1, т. 4 от Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и във връзка със Заповед РД-01-856/ 19. 10. 2021 г. на Министъра на здравеопазването. Срокът на изпълнение на посоченото предписание бил до 01. 11. 2021 г.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел е разпитана М. Г.,

от чиито показания се установява, че при направената проверка е предоставила всички документи, които са ѝ били поискани. Разпитана е и свидетелката Т. Т., извършила проверката, която е посочила, че на място не е предоставен правилник за вътрешния ред.

По делото приобщен и диск със запис, на който е извършен оглед на съдържанието, като се установява, че при извършената проверката на 18. 10. 2021 г. от представител на дружеството е изискан „правилник“, който е предоставен в копие.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, връзка с чл. 405 от КТ. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

С административния акт са приложени принудителни административни мерки /ПАМ/, регламентирани в разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. В тази норма е предвидено да се дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда;

Следователно, цитираната разпоредба оправомощава контролните органи на Инспекцията по труда да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. В горепосочените норми е регламентирана една правна възможност, за осъществяването на която законодателят е предоставил на административния орган да извърши преценка за всеки конкретен случай дали да приложи ПАМ или не, която преценка е израз на свободна воля и вътрешно убеждение в рамките на предоставената му от закона оперативна самостоятелност. Съгласно процесуалната норма на чл. 169 от АПК, административният съд, сезиран с жалба за незаконосъобразност на административен акт, издаден при условията на оперативна самостоятелност, проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност при произнасянето си и спазил ли е при това произнасяне изискването за законосъобразност на административния акт.

В разглеждания случай оспорените принудителни административни мерки са приложени от длъжностни лица в Дирекция “Инспекция по труда” - [населено място], които са разполагали с оперативна самостоятелност, предоставена им по силата на чл. 404 от КТ. Следователно, административният акт е издаден при наличие на компетентност - в кръга на предоставените от закона правомощия.

Спазена е установената от закона форма - оспореният акт е писмен и е мотивиран, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Отразени са приетата за установена от административния орган фактическа обстановка и доказателствата, въз основа на които са установени фактите; цитирани

са правните норми, послужили като основание за постановяване на оспорвания административен акт. Същият съдържа изискуемите от нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на съответствието на оспорените предписания с материалния закон, съдът съобрази следното:

По отношение на т. 1 от оспорваното предписание.

Съгласно разпоредбата на чл. 403а, ал. 1 от КТ в предприятието, в неговите подразделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.

Не се установява от събраните по делото доказателства при извършената проверката да е бил предоставен правилникът за вътрешния трудов ред.

Вярно е, че на записа от представения по делото диск се установява, че е изискан „правилник“ от контролните органи и че такъв е бил предоставен, но не се установява, че е бил изискан и предоставен именно правилникът за вътрешния трудов ред, доколкото същият не е изрично конкретизиран при неговото поискване. От показанията на свидетелката Г. също не се установява при извършената проверка на място да е бил изискан и предоставен правилникът за вътрешния трудов ред. Същата е посочила единствено, че е представила всичко, което ѝ е поискано, без обаче да уточнява какви точно документи са изискани и съответно - представени.

На следващото място от наличната по делото призовка от 18. 04 2021 г. безсъмнено се установява, че органите на ДИТ – [населено място] са изискали от оспорващото дружество да представят и конкретно изброени доказателства, сред които е и Правилникът за вътрешния трудов ред. Поради това следва да се приеме, че остана недоказано твърдението на жалбоподателя, че правилникът за вътрешния трудов ред е бил представен на проверяващите при извършената проверка на място и съответно – че такъв е бил наличен към момента на извършената проверка.

Ето защо оспореното предписание по т. 1 е издадено при правилно приложение на материалния закон, като жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

По отношение на т. 2 от оспорваното предписание.

Указано е на оспорващото дружество да организира провеждане на извънреден инструктаж, с цел информиране на работещите за риска и прилаганите мерки за защита в предприятието от разпространение на COVID-19, включително за задълженията им относно предпазване от COVID-19, съгласно разпоредбата на чл. 4, и чл. 16, ал. 1, т. 3 и чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, съгласно разпоредбата чл. 16, ал. 1, т. 4 от Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г.

за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и във връзка със Заповед РД-01-856/ 19. 10. 2021 г. на Министъра на здравеопазването.

От представените доказателства не се установи такъв инструктаж действително да е бил проведен към датата на извършената проверка. Вярно е, че по делото са представени документи, от които се установява, че дружеството е предприело необходимите мерки за провеждане на извънреден инструктаж във връзка с предотвратяване на разпространението на COVID-19 – Заповед № 3/ 13. 03. 2022 г. за провеждане на извънреден инструктаж, Програма за въвеждане на извънреден инструктаж, но действителното провеждане на извънредния инструктаж не е удостоверено в инструктажните книги по надлежен начин, като в същите не става категорично ясно какъв точно извънреден инструктаж е проведен на лицата.

Следва да се отбележи, че представените с жалбата декларации от служителите И. Д. и М. Г., че същите са запознати със заповедите, както и с мерките срещу разпространението на COVID-19 /л. 8 и л. 9 от делото/, освен че нямат дата, не са били представени и на контролните органи при извършване на проверката, нито на по-късен етап от административното производство. Поради това, съдът приема, че правилно на дружеството са дадени предписания по т. 2

Действително, към датата на извършване на проверка на място - 18. 10. 2019 г. е била действаща Заповед № РД-01-748/02. 09. 2021 г. на министъра на здравеопазването за въвеждане на временни противоепитемични мерки.

Посоченият административен акт е отменен със Заповед № РД-01-856/ 19. 10. 2021 г. на Министъра на здравеопазването, която е била действаща към датата на съставяне на оспорвания Протокол за даване на предписания, както и към датата на извършената проверка по документи на 28. 10. 2021 г. /когато са проверени и инструктажните книги на дружеството/, поради което законосъобразно същата е била посочена от административния орган като общ административен акт, чието изпълнение следва да бъде осигурено от работодателя, съобразно Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Доколкото по т. 3 от констатираните нарушения /липса на сключен трудов договор с лицето Б. Б. Х./ не са давани задължителни предписания, възраженията в тази насока не следва да бъдат обсъждани.

Горните аргументи мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, <https://web.apis.bg/p.php?i=476739> основателно е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. чл. 37 Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], депозирана чрез адв. П., срещу предписания, дадени с протокол за извършена проверка изх. № ПР 2134220/18. 10. 2021 г. на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция “Инспекция по труда” - [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: